

ERÄS SODASTA PUHUVA SAKSALAINEN ÄÄNI

...„Maailman kuva on muuttunut yhdessä yössä... Jokainen vierittää syyn naapurinsa niskoille. Jokainen ilmoittaa puolustautuvansa ja toimivansa vain siksi, että on pakko puolustautua. Kaikki, näettekös, puolustavat vain pyhimpiä kalleuksiaan, kotiliettään, synnyinmaataan... Kansallinen turhamaisuus ja kansallinen intoilu juhlivat voittoaan... Yksinpä suuri kansainvälinen työväenluokkakin... tottelee kansallista käskyä ja lyö omiaan taistelutantereilla... Sivilisaatiomme on kärsinyt vararikon... Euroopan kuuluisuuden saaneita kirjailijoita ei hävetä esiintyä silmittömän kiihkeinä shovinisteina... Me luotimme liian lujasti siihen, että taloudellisen rappion pelko voi hillitä imperialistista mieltömyyttä... Me elämme kautta, jolloin käydään avointa imperialistista sotaa maallisesta hegemoniasta. Missään ei ole merkkiäkään siitä, että kysymyksessä olisivat suuret aatteet, paitsi ehkä sitä, mikä koskee Venäjän minotauroksen,... tsaarin ja hänen suuriruhtinaidensa kukittamista, jotka ovat luovuttaneet pyövelien käsiin maansa jaloimpia miehiä... Mutta emmekö me näe, miten ylväästä Ranskasta, vapausaatteiden kantajasta, tulee pyövelitsaarin liittolainen? miten rehellinen Saksa... rikkoo sanansa ja kuristaa onnetonta puolueetonta Belgiaa?.. Mikä on oleva lopputulos? Jos kurjuus käy ylettömän suureksi, jos epätoivo pääsee vallalle, jos veli tuntee vihollisen sotilastamineissa olevan veljensä,—niin ehkä tapahtuu vielä jotain tuiki odottamatonta, ehkä aseet käännetään niitä kohden, jotka yllyttävät sotaan, ehkä kansat, joihin on juurutettu vihaa, unohtavat sen ja yhtäkkiä liittyvät yhteen. Emme halua ruveta ennustelemaan, mutta jos Euroopan sota lähentää meitä askelen mitan Euroopan sosiaaliseen tasavaltaan, niin tämä sota ei sitten olekaan ollut niin mieletön kuin miltä se nyt näyttää”.

Kenen ääni tämä on? Ehkä saksalaisen sosialidemokraatin?

Mihin heistä olisi! Heistä, Kautsky etunenässään, on tullut nyt „viheliäisiä vastavallankumouksellisia lörpöttelijöitä”³⁷, niinkuin Marx nimitti niitä saksalaisia sosialidemokraatteja, jotka heti sosialistilain julkaisemisen jälkeen

käyttäytyivät „ajan mukaan”, samoin kuin Haase, Kautsky, Südekum ja kumpp. meidän päivinäimme.

Ei, esittämämme sitaatti on otettu pikkuporvarillisten kristillisten demokraattien aikakauslehdestä, jota kunnan pappien seura julkaisee Zürichissä („Neue Wege, Blätter für religiöse Arbeit”, 1914, September*). Moiseen häpeään sitä on jouduttu: uskovaiset poroporvarit puhuvat jo sellaistaakin, ettei olisi pahitteeksi kääntää aseita niitä kohden, jotka „yllyttävät sotaan”, mutta „arvovaltaiset” sosialidemokraatit, sellaiset kuin Kautsky, puolustelevat „tieteellisesti” mitä alhaisinta shovinismia tai, sellaiset kuin Plehanov, julistavat porvaristonvastaisen kansalaissodan propagoinnin vahingolliseksi „utopiaksi”!!

Niin, jos moiset „socialidemokraatit” haluavat olla enemmistönä ja muodostaa virallisen „Internationalen” (=liiton kansallisen shovinismin kansainvälistä puolustamista varten), niin eiköhän liene parasta luopua heidän tahraamastaan ja halventamastaan „socialidemokraattien” nimityksestä ja palata jälleen vanhaan marxilaiseen nimitykseen — kommunistit? Kautsky uhkasi tehdä sen, kun bernsteiniläiset opportunistit näyttivät ryhtyvän virallisesti valtaamaan Saksan puoluetta. Se, mikä hänen huulillaan oli pelkkä uhkaus, taitaa muuttua toisilla *teoksi*.

„Sotsial-Demokrat” № 34,
joulukuun 5 pnä 1914

Julkaistaan „Sotsial-Demokrat”
lehden tekstin mukaan

* — „Uusia teitä, uskontopropagandalehtisiä”, 1914, syyskuu. *Toim.*